

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKADEMIET

4 EN BETYDNINGSFULL INSTITUSJON
6 POLITIPREST INGE ÅLGÅRD
15 MUV GIR GODE RESULTATER

16 FOLKEKIRKEBEREDSKAP
22 FRIVILLIGHET OG TROSOPPLÆRING

LYS OG LIV

NR.1/17
83. ÅRG.

TEMA

Derfor velger vi MF

VIDAR L. HAANES

Rektor

Unike MF

Dere som leser *Lys og liv* har ulike tilnærminger til MF. Mange av dere er utdannet på MF eller er blant våre givere og støttespillere. Kirkelig profesjonsutdanning er kjernen i MFs virksomhet. Vi utdanner i dag prester, diakoner, kateketer og menighetspedagoger. MF har en uavhengig posisjon som vitenskapelig høyskole med en kirkelig forankring og økumenisk profil. Som vitenskapelig høyskole er vi samtidig forpliktet til å tilby utdanning og drive forskning og formidling på høyt internasjonalt nivå.

Vi mener at vårt oppdrag for Den norske kirke og andre kirkesamfunn også er viktig i et samfunnsperspektiv, både nasjonalt og internasjonalt. Vi legger vekt på å ha høy kompetanse i teologiske fag så vel som i religionsvitenskap, pedagogikk og samfunnsfag. MF er slik et mangfoldig studiested. Vi har mange dyktige studenter, og de har ulik bakgrunn. Vi driver forskning og fagutvikling på et bredt spekter av relevante fagområder knyttet til kirke, religion og samfunn. Denne bredden vil vi ivareta.

Andre universiteter kutter i humanistiske fag og religionsvitenskap. MF ønsker å styrke fagene som gjør oss enda bedre i stand til utføre vårt oppdrag. Derfor har vi utviklet en god lektorutdanning og gode bachelor- og masterprogrammer. Studiene gir høy kompetanse i teologi og religion, klassiske språk og kultur, samt demokrati, menneskerettigheter og medborgerskap, internasjonalt kirkeliv, misjon og økumenikk.

MF har en enestående historie, og har hatt en betydelig, men også omstridt posisjon i norsk kultur og kirkeliv. Institusjonen forvalter en bred og rik kirkelig, teologisk og akademisk tradisjon. En av utfordringene for MF er å ta med seg det beste fra tradisjonen og samtidig tenke offensivt og målrettet fremover. Dette nummer av *Lys og liv* gir et lite innblikk i MFs mangfold og viser det vi positivt forstått kaller «det nye MF».

Innhold

S. 4

BETYDNINGSFULL INSTITUSJON

MF, med sin særegne fagprofil, er en betydningsfull institusjon i det norske universitets- og høyskolelandskapet, sier kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen.

S. 6-7

BAJASEN SOM BLE PREST

Når sirener har stilnet, åsted er undersøkt og dødsbudskap må meldes. Da er det politiprest Inge Ålgård som står der i gangen, kanskje lett gjengende.

S. 15

MUV GIR GODE RESULTATER

– Deltakende menigheter opplever ofte at de får et fornyet samarbeid mellom ansatte og frivillige, sier Erling Birkedal.

UTGIVER

Det teologiske menighetsfakultet
Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Telefon: 22 59 05 00
E-post: lysogliv@mf.no
Bankkonto: 6038 05 58583
www.mf.no

Bladet kan lastes ned elektronisk på mf.no (gratis tjeneste)

REDAKSJON

Lena S. Sandvik, redaktør (permisjon)
Fredrikke R. Aadland, fung. redaktør
Hilde Arnesen, journalist
Atle O. Sjøvik, red. medlem

PRODUKSJON OG TRYKK

Foto på omslag: Hilde Arnesen
Layout/trykk: Østfold Trykkeri AS
www.ostfold-trykkeri.no

ANNONSEINFORMASJON

Ønsker du å annonsere i bladet, ta kontakt med Fredrikke R. Aadland. Har du andre spørsmål er du velkommen til å kontakte oss.

20 000 abonnenter mottar bladet fire ganger i året. Abonnementene består av MF-venner, tidligere studenter og ansatte, alle menighetsråd, kirkelige organisasjoner og institusjoner. Ved kildehenvisning kan artikler i *Lys og liv* gjengis fritt.

Side 8

MITT MF

Hvordan er det å være en del av MF i dag? Se hva noen av MFs 1200 studenter og 100 ansatte svarer.

S. 16

FOLKEKIRKEBEREDSKAP

Nå er det behov for folkekirkeberedskap. Men hva er det, og hvordan gjør vi det, spør Sunniva Gylver.

S. 22

FRIVILLIGHET OG TROSOPPLÆRING

Hva er frivilliges rolle i trosopplæringen, og hvordan kan de erfare at de tilhører kirkens fellesskap? Spørsmålene drøftes i ny bok.

FREDRIKKE REE AADLAND
REDAKTØR

Stedet som forandrer

Mot den rødgrå inngangen fra 1972 strømmer de. Med eller uten kaffe i hånda, musikk i ørene og bøker i sekken. Mer enn 1200 studenter og 100 ansatte velger seg MF. De kommer til MF for å erverve kunnskap, forske, formidle, utvikle vennskap og bygge en fremtid.

– Jeg gleder meg til å gå på skolen hver dag, sier Leif Peder Oma, teologistudent. Biblioteksjef Elna Strandheim sier noe av det beste med MF er de flotte kollegene. Se hva de

og andre forteller om sitt MF side 18 og utover. Kanskje du kjenner igjen noe av det de beskriver?

For meg var MF studiestedet der min fortolkning av tekster og situasjoner jevnlig ble utfordret. Det kunne være krevende, men jeg er takknemlig for de bevegelsene. Glad for mulighetene MF skaper. For her kan du utdanne deg til jobber som utgjør en forskjell. Slik som jobben til Inge Ålgård. Bli kjent med hans hverdag som politiprest, side 6 og 7.

Folkekirke og fellesskap er tema som

omtales i årets første nummer av Lys og liv. På side 15 kan du lese hvordan menigheter opplever fornyet samarbeid gjennom MUV-prosjektet. Kanskje er Sunniva Gylvers refleksjoner om folkekirkeberedskap nyttige for deg og din menighet? Se side 16-17. Fersk forskning på frivillighet og trosopplæring i kirken finner du på side 22.

God lesning av glimt fra MF!

 FØLG MF PÅ FACEBOOK:
facebook.com/menighetsfakultetet

- MF er en betydningsfull institusjon

Se hva kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen sier om MF.

TEKST: FREDRIKKE REE AADLAND FOTO: MARTE GARMANN

– *Hvorfor er det behov for MF i 2017?*

– Norge trenger et mangfold av høyere utdanningsinstitusjoner med ulik profil. En institusjon som MF, som driver med forskning og utdanning innen fagområdene religion, samfunn og skole er viktig, blant annet for å bidra til å møte store samfunnsutfordringer når personer med ulike personligheter, kulturer og religioner skal leve side om side. Mye av løsningen på slike utfordringer ligger i nettopp i skolen. Så det er klart MF, med sin særegne fagprofil, er en betydningsfull institusjon i det norske universitets- og høyskolelandskapet.

– *Hvis du skulle valgt deg teologistudiet, hva ville begrunnelsen vært?*

– Det attraktive og relevante med teologistudiet i vår tid er oppmerksomheten mot etikk og eksistensielle spørsmål. Dette er viktig ballast for å møte utfordringene vi som samfunn står overfor.

Hvorfor er det viktig at det utdannes lærere med god kompetanse i samfunnsfag, etikk og religion??

– Det er store endringer i samfunnet vårt der vi har større kulturelt- og religiøst mangfold nå enn bare for noen år siden. Vi ser også at det kan se ut til å være en økende uro i verden, med tiltakende polarisering i politikken, krig, migrasjon og klimaendringer. Det gir oss noen etiske, juridiske og filosofiske problemstillinger.

Det er i skolen grunnlaget blir lagt – ikke bare for kunnskap for å kunne håndtere fremtiden, men også for holdninger og ansvarlig medborgerskap. Det at læreren har god kompetanse innenfor fagområder som medborgerskap, demokrati, menneskerettigheter, etikk er viktig.

DET TEOLOGISKE MENIGHETSAKADEMIET

MF er en akkreditert, vitenskapelig høyskole.

Åpnet i 1908, og er i dag landets største teologiske utdanningsinstitusjon.

MFs virksomhetsområder er utdanning, forskning og formidling.

MF utdanner prester, diakoner, trosopplærere og kateketer - og tilbyr også lærerutdanning og samfunnsfagstudier.

Om lag 100 ansatte og 1200 studenter på bachelor, master og cand.theol-programmene.

Ca. 60 på doktorgradsprogrammet (ph.d.).

Foto: iStock

MF er tildelt fem millioner av NORPART til et samarbeid med Myanmar Institute of Theology.

Bjørn Lyngroth

Iselin Frydenlund

Rektor ved MF Vidar L. Haanes og rektor ved MiT Samuel Ngun Ling.
Foto: Iselin Frydenlund.

MF vant midler til Myanmarprosjekt

TEKST: FREDRIKKE REE AADLAND

Prosjektet skal styrke det akademiske samarbeidet mellom Norge og Myanmar samt utvide MFs kompetanse på religion i Asia. Det langsiktige samarbeidet skal også bidra til å styrke teologisk og religionsvitenskapelig forskning i Myanmar.

– MF er stolte av å vinne frem i den harde konkurransen om NORPART-midler, sier rektor ved MF Vidar L. Haanes.

NORPART er et norsk program for internasjonalt utdanningsamarbeid. Det hører til under SUI og Kunnskapsdepartementet.

STYRKER DET FAGLIGE NIVÅET

Myanmar Institute of Theology (MiT) ligger i Insein Township, Yangon. MF og MiT vil bygge opp et utvekslingsprogram både for

master- og doktorgradsstudenter over en femårsperiode.

– Vi skal styrke det faglige nivået ved begge institusjonene. Det vil skje gjennom et tett samarbeid og utveksling av både studenter og forskere, sier forsker Iselin Frydenlund.

Hun er postdoktor ved MF og akademisk rådgiver for prosjektet. Frydenlund omtaler muligheten MF-studenter nå får til studieopphold i Myanmar som unik.

Bjørn Lyngroth, internasjonal rådgiver ved MF og medlem i prosjektgruppen, ser at samarbeidet vil påvirke MFs student- og fagmiljø positivt.

– Årlig vil det komme en gruppe fra Myanmar for å ta deler av sin grad ved MF. Vi ser frem til samarbeidet og de gode

synergieffektene som kan komme ut av prosjektet, sier Lyngroth.

KUNNSKAP OG RELIGIONSIALOG

Et viktig mål for prosjektet er å øke den religionsfaglige kompetansen i Myanmar i en tid der landet preges av økende spenninger mellom religiøse grupper. Religion er blitt kraftig politisert i landet.

– Kunnskap og religionsdialog er sentralt for å demme opp videre spenninger. Vi er derfor glade for at også det statlige thervada-buddhistiske misjonsuniversitetet (ITBMU) er en del av dette prosjektet, sier Haanes.

MFs samarbeid med MiT og ITBMU anses som viktig både faglig og som bidrag til å utvikle religionsdialog i Myanmar.

«Jeg kan ikke bli vant til å varsle. Å prøve å gjøre noe for mennesker som er i sin største livskrise er samtidig meningsfylt.»

Politiprest Inge Ålgård

Bajasen som ble prest

Når sirener har stilnet, åsted er undersøkt og dødsbudskap må meldes. Da er det politiprest Inge Ålgård som står der i gangen, kanskje lett gyngende.

TEKST OG FOTO: FREDRIKKE REE AADLAND

Han satt i kirkebenken under en skolegudstjeneste. Presten sa ord – fine ord, mange ord, på rems. Kanskje det er gøy å bli prest, tenkte han. Så kom han på de røde strekene i diktatene. Aldri om han ville klare å lære alt det presten sa utenat!

– Som barn var jeg ukonsentrert. Jeg var ikke et skolelys. Mange ble overrasket over at jeg ble prest. Kanskje jeg selv, også. Jeg har nok vært litt bajas, ser du.

Ålgård ler. Han er kjent for det. Som da han sørget for «tant og fjas» i MF-kantina på 90-tallet. MF-professor Atle O. Søvik, den gang medstudent, røper at Ålgård var den blant studentene som alltid kunne by på en vits. Noen grovere enn andre.

BETATT AV TEOLOGI

– Nei, at jeg skulle sette meg ned og pugge lyder i gresk ...

Flere år før puggeøktene rådet Ålgårds mor ham til å ta et fagbrev. Ålgårds nabo var pølsemaker. Veien ble kort fra naboskap til lærlingkontrakt. Men brått gikk naboens selskap konkurs. Da ble det historiestudier og kristendom grunnfag i Kristiansand på sørlendingen.

– Jeg ble helt betatt av teologifaget! Ikke alle var overbevist om at jeg skulle klare et så langt studium. Men, dette var mitt valg, jeg skulle begynne på MF. Jeg fant teologifagene så interessante. Og hadde jeg først bestemt meg for å klare det, så fikk jeg fullføre det.

LANDET DRØMMEJOBBen

Etter flere års prestedtjeneste i nord, blant annet i menighet, sykehus og fengsel, vendte Ålgård tilbake til hovedstaden. Det var gått mange år siden han møtte Oslos politiprest og tenkte at den jobben måtte være «en av de feteste». Plutselig ble stillingen ledig. Ålgård så sitt snitt til å søke.

– Dette er virkelig drømmejobben. Hverdagene er fylt med mening. Kollegene er engasjerte, og de vil så mye godt. Jeg har mange ganger tenkt at krimvakta og voldsavsnittet har spart Norge for millionutgifter til psykologer. De gir god hjelp til pårørende.

«Innimellom må jeg sjekke om ørene henger fast fortsatt, altså. Det er så mye menneskelig galskap.»

GRUER SEG

Selv om han gjør det jevnlig, kan han ikke bli vant til å melde dødsbudskap. Situasjonene kan være brutale. Barn som har tatt livet sitt, eller omkommet i trafikkuulykke. Da er det Ålgård trer inn i stuen og forteller hva som er hendt.

– Du kommer rett inn på det mest sårbare. Det er grusomt. Jeg kan ikke bli vant til å varsle. Å prøve å gjøre noe for mennesker som er i sin største livskrise er samtidig meningsfylt.

Ålgård beskriver det slik at jo verre hendelsen er, jo mer meningsfylt oppleves jobben.

POLITIETS DISIPPELSKAP

Selve varslingen handler ikke så mye om tro, erfarer Ålgård. Folk trenger informasjon og noen som kan være til støtte. Ålgård balanserer mellom å være var og tydelig.

– Folk trenger noen som tør å være til stede, og kanskje gi noen tydelige svar. Men vi må aldri miste varheten for de som får en grusom beskjed.

Det er sjelden Ålgård varsler alene.

– Politiet har skjønt et bibelsk prinsipp som kirken ikke har skjønt. Jeg kunne være så dønn sliten der jeg sto alene i sakristiet.

Da følte jeg meg alene i tjenesten. Her sendes vi stort sett alltid ut to og to, slik Jesus gjorde det i Luk 10,1.

MYE MENNESKELIG GALSKAP

Politipresten har stor frihet, og er ofte med patruljer ut. Ikke sjelden sitter han på med innsatsleder. Ålgård har sett og hørt mye gjennom de fire årene i jobben.

– Innimellom må jeg sjekke om ørene henger fast fortsatt, altså. Det er så mye menneskelig galskap. Hva mennesker gjør med hverandre, hvor mye sosialt forfall det er og hvor mange ensomme mennesker det er.

– Du tror det ikke før du ser det. Eller, du ser det ikke før du tror det.

Han minnes en varsling etter at en mann hadde hengt seg. Familien gikk rundt om hverandre i huset, i sjokk. Ålgård og kollegaen sto i gangen, lenge. Ålgård til slutt lett gyngende.

– Når folk blir sjokkerte, er det viktigste at vi er der, til stede, uten nødvendigvis å si noe.

TRIKS OG LÆRINGSPROSESSER

Det er mange læringsprosesser i jobben, slik det var i studietiden. Ålgård elsker å fordype seg i fag som historie og filosofi. Språkene, derimot ...

– Jeg lette konstant etter triks. Likevel strøyk jeg.

«Inge, nå må du vise hva du er lagd av. Skjerp deg», sa han til seg selv. Fra da av kom han på MF hver dag klokken 8 for å pugge gloser.

– Det var en viktig prosess. Jeg lærte meg å jobbe.

Han kaller det en dannelsesprosess, og lurer på om ikke det var meningen at han skulle gjennom nettopp den.

– Når du lærer språk, kommer du litt på innsiden av hvordan en tenkte på et annet sted i en annen tid. Studiet lærer deg metode og å tolke tekst. Noe av det flotteste med teologistudiet er lærdommen av at du må forstå teksten på tekstens egne premisser.

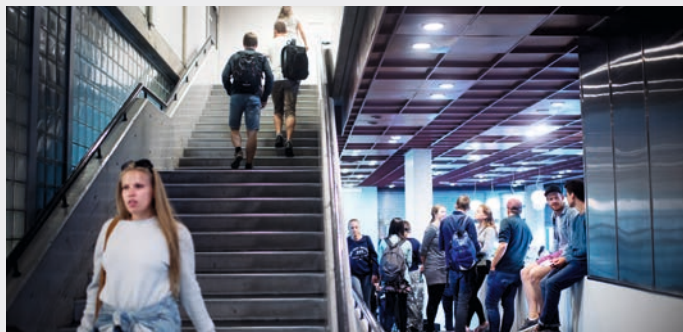
Fortsatt kan den tidligere bajasen ses på MF, der han har veileder.

– Det er fint å se prestespirene i gangene. De er midt i en nydelig utdanning.

Mitt MF

Hvordan er det å være en del av MF i dag?
Se hva noen av MFs 1200 studenter og
100 ansatte svarer.

TEKST: HILDE ARNESEN

INTERNASJONALT PERSPEKTIV

Elna Strandheim
Biblioteksjef

– *Hva er det beste med MF?*

– Det er først og fremst de flotte kollegaene. Nå har jeg jobbet her i 28 år. Det er så mange hyggelige folk, og vi har god kontakt på tvers av avdelinger. En annen ting jeg liker er det internasjonale perspektivet. Det har utviklet seg veldig de siste årene, og nå kan du høre både spansk, urdu, engelsk og swahili i gangene her. For meg i min jobb betyr det at det er ekstra spennende og utfordrende å skulle tilby alle like gode tjenester.

– *Hvilke andre utfordringer møter du i jobben din?*

– Studentene pleier ofte å si «Vi klarer oss, vi trenger ikke kurs». De ser vel på alderen til oss som jobber på biblioteket og tenker at vi ikke kan hjelpe dem. Men de fleste som går på kurs sier de lærer ting de skulle ønske de visste tidligere. Mange av dem er jo selvhjulpne, men vi ønsker å tilby våre ressurser sånn at de kan spare tid. Det er da vi føler vi har lykket.

– *Hva engasjerer deg i jobben?*

– Jobben har utviklet seg veldig. Da jeg begynte her var det jo skrivemaskiner ... Det jeg synes er gøyest er å oppdage ny litteratur og kunne tilby det til de som jobber med temaet. Men det mest engasjerende er nok å møte lånere og kunne tilfredsstille det behovet de har der og da. Vi er jo her for å hjelpe. Og så er det veldig hyggelig å møte studentene. MF har en fin studentgruppe. Jeg synes det er fint å være med å utdanne ungdom til så mange viktige jobber i kirke og skole.

TAKKNEMLIG FOR FLOTTE STUDENTER

Hanne Birgitte Sødal Tveito
Universitetslektor i NT

– *Hva vil du si er det beste med MF?*

– MF er et veldig fint studiested. Jeg har jobbet her i snart 25 år og kjenner en stor takknemlighet for at huset på nytt og på nytt fylles opp av flotte studenter som kommer hit for å utdanne seg til viktig arbeid i kirke, skole eller samfunnet for øvrig. Vi har en stor bredde i emner og program og høy kompetanse blant de ansatte. Og så er vi passe store. Det gir mulighet for et godt samspill mellom studenter og ansatte. Studentene sier i evalueringer at de trives godt, og de bidrar i høy grad selv til å skape et godt sosialt miljø.

– *Hva engasjerer deg i jobben?*

– Jeg trives aller best med det faglige arbeidet og undervisning på ulike program og nivåer. Jeg bruker mye av tiden min på grunnstudieemnene i KRLE, som jeg har faglig hovedansvar for, og som inngår i mange av programmene våre. Her møter jeg de helt ferske studentene, og dette er en morsom og mangfoldig gruppe å arbeide med. Det gir meg mye tilbake. I tillegg må jeg nevne det gode kollegafellesskapet, som betyr mye både faglig sett og på det menneskelige plan. Jeg opplever at jeg stadig lærer noe og utvikler meg. Det er et privilegium å ha en jobb som gir mulighet til dette.

HØYERE UNDER TAKET ENN FORVENTET

Nils Hallvard Korsvold

Stipendiat religionsvitenskap

– *Hva mener du er det beste med MF?*

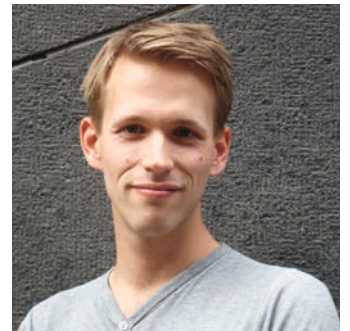
– Gode kollegaer. Det er en arbeidsplass, men også et sted som verdsetter kos og hygge - uten at det går på bekostning av faglig tyngde. Jeg kommer på mange måter litt utenfra – jeg har ikke studert på MF og har ikke bakgrunn fra kristen-Norge. Så den kunnskapen jeg hadde om MF fra før av var nok i stor grad basert på gamle stereotyper. Disse ble fort gjort til skamme. Det er høyere under taket og større bredde her enn jeg trodde. Samtidig som det også sitter mye tradisjon i veggene.

– *Hvordan skiller MF seg fra andre studiesteder du har vært innom?*

– Jeg tok bachelorgraden min i Nederland, og master på teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo. Så jeg har jo ikke studert ved MF, men det oppleves fra min side som at de ansatte legger stor vekt på undervisning og samhandling med studentene. God undervisning er verdsatt her, og ansees som viktig. Det at MF er en relativt liten utdanningsinstitusjon gir jo også gode muligheter for å komme i kontakt med flere fagmiljøer på huset.

– *Hva engasjerer deg i jobben din?*

– Engasjementet kommer når jeg ser en ny sammenheng i materialet mitt – noe jeg ikke har sett før og som ingen andre heller har oppdaget tidligere. Vi tror ofte at vi har så god oversikt over historien, men det har vi ikke. Så håpet med forskningen er jo å kaste nytt lys på en del av historien. Jeg fullfører prosjektet mitt nå i vår.

PASSE STORT OG PASSE LITE

Berit Widerøe Hillestad

Studierådgiver med ansvar for samfunnsfag og diakoni

– *Hva er det beste med MF?*

– Det er en kombinasjon av flere ting. MF er både passe stort og passe lite. Stort nok til å romme både faglig tyngde og bredde, og et mangfold av studenter fra ulike miljøer og land. Samtidig tror jeg det er lite nok til at studentene føler de blir sett og hørt. Vi som jobber her har et stort og godt kollegafellesskap med mye kompetanse. Men vi er ikke større enn at vi kan være fleksible og snu oss fort rundt om noe må gjøres. I tillegg er det engasjerte lærere, ansatte og studenter her. Og så mange spennende og viktige temaer som tas opp – både i undervisning og i andre arrangementer. For meg er det at jeg har muligheten til å ta del i mye av dette en bonus ved jobben.

– *Hva engasjerer deg på jobb?*

– Å få være med å legge til rette for en god studiehverdag for studentene. De skal føle seg møtt og ivaretatt, og de skal få god rådgivning som kan hjelpe dem til å gjøre gode studievalg.

Det er viktig for meg at studentene møter en ryddig og profesjonell studieadministrasjon. Jeg engasjeres også av det arbeidet vi gjør med å utvikle gode rutiner og tilegne oss den kompetansen som gjør oss i stand til dette.

GJENNOMTENKT OG PROFESJONELT

Leif Peder Oma, student på profesjonsstudiet i teologi, 1. år

– *Hva er det beste med å være student på MF?*

– Det er et åpent og inkluderende miljø. Både blant studenter og lærere. Jeg gleder meg til å gå på skolen hver dag. Helt fra første dag har det faglig sett virket så gjennomtenkt og profesjonelt. Jeg opplever å få gode objektive og nøytrale framstillinger i undervisningen. Og så liker jeg at det er så tett kontakt mellom undervisere og studenter. Jeg kan når som helst gå opp på kontoret til en av lærerne og spør om noe eller diskutere et tema.

– *Hvorfor har du valgt å bli prest?*

– Kombinasjonen av å få et allsidig yrke hvor man møter mange mennesker og å få studere noe så livsrelevant og oppbyggelig. Det er uslåelig! I tillegg er det mange forskjellige muligheter ved endt utdanning. Teologi består av mange ulike felt. Jeg kjeder meg aldri med teologien, for jeg opplever stor grad av variasjon og ser stadig nye sammenhenger. Ikke minst får jeg studere noe så livscentralt som tro. Det kan jeg ikke unngå å bli fascinert av.

– *Vil du anbefale andre å studere her?*

– Ja! MF har et akkurat passelig stort, men også akkurat passe lite miljø til at man får mange og gode venner. Og de særdeles dyktige professorene skaper strukturerte og trivelige rammer. Jeg fant med en gang min plass i det utrolig fine studiemiljøet på MF og føler meg hjemme her.

MOTIVERER OG HEIER PÅ HVERANDRE

Eli Andrea Revling Holm, student på Ungdom, kultur og trosopplæring, 1. år

– *Hva mener du er det beste med MF?*

– Jeg liker mangfoldet her – både fra ulike kristne miljø og fra forskjellige kulturer. Her finner man det meste. Jeg tror det er sunt å innblikk i andres meninger og holdninger, og å bli utfordret på det man selv mener. Og i tillegg til det veldig gode sosiale miljøet er det også et veldig bra studiemiljø her. Studentene er flinke til å motivere hverandre og heie på hverandre. Og lærerne er engasjerte og veldig dyktige. Og så kan de kan navnene våre og hilser på oss i gangene. Her blir man sett som enkeltindivid, både av lærere og elever. MF er gøy!

– *Hvorfor har du valgt å studere Ungdom, Kultur og Trosopplæring?*

– Jeg har lyst til å jobbe med ungdommer og vil kombinere dette med troen min. Studiet er variert og spennende, og gir kompetanse og innblikk i mange ulike, interessante fag.

– *Hva synes du om studiet så langt?*

– Jeg opplever at det går en rød tråd gjennom alt. Det blir en sammenheng mellom ulike fag, og da tror jeg vi ender opp med en bred og god kompetanse. Professorene viser de lange linjene, og får fram helheten i fagene. Og så er de så engasjert for det de snakker om!

KULT Å VÆRE MF-STUDENT

Sahal Hashi, student på Lektorprogrammet, 2. år

– *Hva vil du si er det beste med MF?*

– Jeg er storfornøyd med miljøet her. Jeg liker ikke når skolene blir for store, og man drukner i mengden av studenter. Her er det lett å komme i kontakt med både studenter og lærere. Jeg kan komme til skolen og vite at jeg finner folk jeg kan være sammen med. Før jeg begynte her visste jeg nesten ingenting om MF. Men jeg har ikke angret et sekund på at jeg begynte her. Mange av vennene mine som studerer andre steder gleder seg veldig til å bli ferdig med å studere og de kan begynne å jobbe. Jeg synes det er veldig kult å være student, jeg.

– *Hvorfor vil du bli lektor?*

– Jeg mener lærerne gjør samfunnets viktigste jobb med å utdanne den kommende generasjonen. I tillegg har jeg alltid hatt lyst til å jobbe med barn og unge. Derfor har læreryrket har vært en naturlig vei å gå. Jeg har prøvd meg både som lærer og klasseleder. Jeg stortrives med det ansvaret, så jeg gleder meg til min kommende hverdag som fulltidslærer!

– *Hva synes du om studiet?*

– Jeg stortrives som lektorstudent. Jeg fordyper meg i religion og samfunnsfag som er mine favorittfag. I tillegg er lærerne og studentene veldig hyggelige. Ikke mange kan si at de gleder seg til å gå på forelesninger, men det gjør jeg!

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSFAKULTET

**MF har 1200
studenter.
Bli en av oss!**

mf.no

Kristin Jenssen
#prest

«Jeg vil bli prest. Som prest kan jeg kombinere troen og livet på en måte som er **helt unik**.

MF har et godt sosialt miljø, og byr på et rikt mangfold og en spennende studiehverdag. Plasseringen er **midt i smørøyet** på Majorstua i Oslo.

Profesjonsstudiet i teologi utfordrer meg både faglig og menneskelig. Her blir jeg godt **styrket og forberedt** til prestedtjenesten.»

Bli MF-student du også!
Søk innen 15. april - Samordna opptak

Les mer om studietilbudet vårt på mf.no

Henry Mortensen
#lektor

Elise Frøyen
#kateket

Anders Berg
#diakon

Tina Le
#Interkulturell
kommunikasjon

Tor Olav Gaukås
#Ungdom, kultur
og trosopplæring

Mari Jensen
#KRLE

SR-leder

Illustrasjonsfoto

Underviserundersøkelsen 2017

På nyåret lanserte Nasjonalt organ for kvalitet i utdanning (NOKUT) fjorårets pilotprosjekt: underviserundersøkelsen. NOKUT har i flere år spurt studentene om deres mening om studieprogram, undervisere og kvaliteten på utdanningen deres. I år fikk vi endelig høre fra personene på den andre siden av klasserommet, nemlig underviserne.

TEKST: FAM KARINE HEER AAS, STUDENTRÅDSLEDER

Jeg deltok på lanseringen av resultatene til undersøkelsen, og fulgte spent og interessert med på debatten i etterkant. Enkelte medier spredte tabloide overskrifter som "Forelesere mener studentene er kunnskapsløse og late". Så entydig var heldigvis ikke resultatene i undersøkelsen. Det kom frem mye som samsvarte med tidligere studiebarometer, som også ble diskutert under lanseringen. Det var ett delresultat jeg la ekstra merke til: undervisere er ikke fornøyd med studentenes faglige forutsetninger eller engasjement. Dette

gjelder særlig studentenes forberedelser til undervisning.

FORVENTNINGER

Selv er jeg ikke en englestudent. Flere ganger har jeg tenkt at jeg burde vært bedre forberedt i det jeg går inn i klasserommet. Samtidig erfarer jeg at undervisere ikke alltid er like tydelige i sine forventninger til meg som student. Når partenes forventninger til hverandre er avklart, vet jeg at det er blir bedre å være student. Jeg tror den opplevde forbedringen av situasjonen også gjelder undervisere.

ENDRINGER I STUDENTMASSEN

Når det gjelder resultatet som pekte på studentenes faglige forutsetninger, kan en selvfølgelig enkelt ty til den klassiske "alt var så mye bedre før". Vel, jeg mener det absolutt ikke var bedre før. Tidligere var det kun de aller beste som hadde retten til høyere utdanning. I dag er det derimot prinsippet "lik rett til utdanning" som runger høyest. Det betyr at universiteter og høyskoler i Norge i dag har studenter fra hele den faglige skalaen. Undervisere kan derfor ikke se bort fra de studentene som har noe svakere faglige forutsetninger fra videregående. Noe av undervisningen må tilpasses endringene som skjer i studentmassen. Det kan ikke lenger

undervises på samme måte som for 20-30 år siden. Underviserne selv sier i undersøkelsen at de vet at studentaktiv undervisning er det som gir størst læringsutbytte. Likevel svarer de at det er den tradisjonelle studentpassive læringsmetoden som blir aller mest brukt. Hvorfor er det slik? Jeg mener at undervisere i Norge og på MF bør sette seg ned og se på hvordan de, med større suksess, kan treffe dagens brede gruppe av studenter.

BEDRE KOMMUNIKASJON

Underviserne ønsker mer tid til undervisning og veiledning, ifølge Forskerforum. Dette er som musikk i mine ører! Det viser at vi har ikke bare faglig dyktige undervisere. Vi har undervisere som ønsker å lære oss studenter noe. De ønsker å investere i oss. Likevel mener underviserne at studentene ikke tar godt nok i bruk veiledningen som er lagt opp for dem. Kanskje vi trenger bedre kommunikasjon mellom underviser og student. Det studentene ikke vet at de får nytte av, vil de heller ikke ta i bruk.

Kjære underviser, hjelp oss til å forstå hvor viktig veiledningen deres er for oss. Kjære student, ta i bruk den fantastiske kompetansen din underviser sitter på. De vitenskapelige ansatte på MF har mye å lære oss – og de vil lære oss – så la oss lytte!

MOTTOK VITNEMÅL. HER ER
REKTOR VIDAR L. HAANES SAMMEN
MED NOEN AV DE UTEKSAMINERTE
VED MF HØSTEN 2016.

Uteksaminerte ved MF høsten 2016

BACHELOR I RELIGION, KULTUR OG SAMFUNNSFAG

Hans Anton Eklund
Katja Kenaris Skorge Ekornes
Duh Tong Lian

CAND. THEOL

Irlin Bråten
Johannes Thoresen Elgvin
Ingrid Finsådal
Arne Groven
Jon Olav Hjelde
Thor-André Holten
Stian Keyn
Hilde Kristine Sando Modalsli
Sigrun Reinhardtsen
Ingrid Spikkeland
Marius Økland

PRAKTISK-TEOLOGISK UTDANNING

Kristin Bugge Andersen
Sjur Henrik Askjer
Hege Høiby

MASTER I KULTUR- OG SAMFUNNSFAG (LEKTORPROGRAMMET)

Leif Leland
Guro Hauge Torp

MASTER I RELIGION, SOCIETY AND GLOBAL ISSUES

Brian Meneimoh Apabeloi
Øyvind Ekvik
Felicity Kabirithu Kiara
Lars Kristian Redse
Maryam Islam Sayyada

MASTER I KRISTENDOMSKUNNSKAP

Gunni Marie Banggren
Mari Sønnesyn Berg
Anne Margrethe Mandt-Anfjendsen

MASTER I DIAKONI

Anne-Kirsti Syverstad Ulseth

ERFARINGSBASERT MASTER I RLE/RELIGION OG ETIKK

Åse Flata
Ane Berthea Haarstad
Anders Lind

MASTER I KIRKELIG UNDERVISNING

Ellen Sæle Hansen
Anne Karen Myklebust
Jon Ivar Tønnesen

MASTER I TEOLOGI

Øyvind Andreassen
Andrews Darko Donkor
Harald Olsen

PH.D.

Ingunn Aadland
Robert Lilleaasen
Dorcas Kanana Muketha

Forskning aktuelt

MF har siden 2005 vært en av de tre institusjoner blant Norges universiteter og høyskoler som produserer flest publiseringspoeng per faglig tilsatt. I 2016 produserte vi 40 prosent mer enn i 2015. Nedenfor ser du et lite utvalg av siste publikasjoner.

Utfyllende liste finner du her: www.mf.no/nye-mf-publikasjoner

Publikasjoner

Trine Anker, sammen med Marie von der Lippe: «Tid for terror: Læreres håndtering av kontroversielle spørsmål i skolens religions- og livssynsundervisning» i *Prismet* 4/2016.

Ole Jakob Filtvedt har skrevet Pannenberg's concept of Revelation and the Gospel of John. *Kerygma und Dogma : Zeitschrift für theologische Forschung und kirchliche Lehre* 1/2016 og "A "Non-Ethnic" People?" *Biblica* 1/2016.

Kjetil Fretheim har skrevet boken *Interruption and Imagination : Public Theology in Times of Crisis*, Pickwick Publications og med **Håkon Lorentzen** og **Sverre Dag Mogstad**: *Fellesskap og organisering: frivillig innsats i kirkens trosopplæring*, IKO-forlaget.

Victor Ghica har skrevet "Two Newcomers in the B5 Family: The Naqlūn Kalandologia" i P. Buzi, A. Camplani, F. Contardi (eds.), *Coptic Society, Literature and Religion from Late Antiquity to Modern Times*. (*Orientalia Lovaniensia Analecta*).

Marion Grau er medforfatter av boken *Awake to the Moment: an introduction to theology*. Westminster John Knox Press.

Terje Hegertun har skrevet artikkelen "When a Theological Institution Becomes Ecumenical: A Focus on the Process and Experience" i *Dialog* 4/2016.

Harald Hegstad har skrevet artikkelen "The Church: From Public Institution to Public Fellowship: A Nordic perspective" i: *Die Zukunft der Kirche in Europa*. Neukirchener Verlag 2016.

Reidar Hvalvik har skrevet "Hold Fast to the Traditions that You Were Taught by Us: The Notion of a Common Apostolic Tradition in the Pauline Letters" i *Institutions of the Emerging Church*. T&T Clark 2016.

Knud Jørgensen har skrevet "Lederskab og spiritualitet i en missional kirke: missionale perspektiver på lederskabets ansvar for at utvikle menighedens spiritualitet" i *Scandinavian Journal for Leadership & Theology* 2016.

Tone Stangeland Kaufman har skrevet artikkelen "Verken "24/7" eller "ni-til-fire": presterollen mellom arbeid og fritid hos norske menighetsprester» i *Tidsskrift for praktisk teologi* 2/2016.

Liv Ingeborg Lied har skrevet "2 Baruch and the Syriac Codex Ambrosianus (7a1): Studying Old Testament Pseudepigrapha in Their Manuscript Context" i *Journal for the Study of the Pseudepigrapha* 2/2016.

Matthew Monger har skrevet "The Transmission of Jubilees: Reevaluating the Textual Basis" i *New Vistas on Early Judaism and Christianity: From Enoch to Montreal and Back*. T&T Clark 2016.

Fredrik Saxegaard har skrevet «Pastoralteologiens samtalepartnere: om pastoralteologi som praktisk-teologisk disiplin etter den empiriske vendingen» i *Tidsskrift for praktisk teologi* 2/2016.

Janicke Heldal Stray og **Emil Sætra** har sammen skrevet «Dialog og demokratisering - Overveielser omkring læreres rolle i dialoger som omhandler kontroversielle politiske og religiøse spørsmål» i *Nordic Studies in Education* 4/2016.

Sturla Stålsett har skrevet "From Dia-logos to Dia-pathos?: Politics, Emotions, and Interreligious Dialogue" i *Studies in Interreligious Dialogue* 1/2016.

Karl William Weyde: "Does Mal 2:15a Refer to Adam and Eve in the Creation Account in Gen 2:4-25?" i *Adam and Eve Story in the Hebrew Bible and in Ancient Jewish Writings Including the New Testament*. Åbo Akademi 2016.

Styringsgruppen i Rælingen i prosess med å formulere visjon.

Fra venstre: Lisa Pakkanen, Nina Brandt, Inger Beate Otterlei og Magne Klubben.

Foto er tatt av Karin Kverneland Oyenuga, som også er med i styringsgruppen.

MUV gir gode resultater

20 menigheter er for tiden med i prosjektet Menighetsutvikling i menigheten (MUV). – Vi har hatt utrolig god hjelp av verktøy MUV har gitt oss, sier kirkeverge Nina Brandt.

TEKST: FREDRIKKE REE AADLAND

– Det er krevende å drive menighetsutvikling uten mentorer og effektive verktøy. MUV har gitt oss verktøy og nødvendig hjelp i prosessene, sier kirkeverge Nina Brandt i Rælingen.

Hun trekker frem rundbordsamtaler og menighetens tidslinje som to verdifulle verktøy.

– Praten går på en helt annen måte i rundbordsamtalene, fordi folk opplever at de blir lyttet til. Dessuten får vi sett virksomheten vår i et større perspektiv, forteller hun.

MENTORORDNING OG FAGDAG

En forutsetning for å få delta i et MUV-prosjekt, er at både menighetsråd og ansatte er positive til å delta. Videre gis hver menighet veiledning av en mentor.

– Vi erfarer at menigheter kan ha relativt ulike behov og forventninger til et MUV-prosjekt. Vi arrangerer halvårlige konferanser, der vi er i dialog med den enkelte styringsgruppe. De gis blant annet veiledning om mulig arbeidsprosess i nærmeste fremtid, sier Erling Birkedal, prosjektleder og forsker ved MF.

I tillegg til mentorordning og konferanser, har det siden 2009 vært gjennomført årlige fagdager. Nylig gikk fagdagen Å være luthersk folkekirke i dag av stabelen på MF.

– Deltakende menigheter opplever ofte at de får et fornyet samarbeid mellom ansatte og frivillige. De får også ny innsikt i sitt lokalmiljø og egen menighet. Dermed opplever de større trygghet og energi til å utvikle menigheten på sitt sted, sier Birkedal.

– SETT I GANG!

Brandt har følgende råd til menigheter som vurderer å ta del i MUV eller nettopp er blitt med i et prosjekt:

– Gjør det enkelt! Slipp målene av syne, grip verktøyene som tilbys og sett i gang!

Hun viser til at det ofte kan bli mye prat i oppstart av prosjekter, da forankring tar tid.

– Vi har opplevd at forankringen går lettere når vi jobber konkret med verktøy som rundbordsamtale, tidslinje og skattejakt.

NOE FOR DIN MENIGHET?

Ta kontakt med prosjektleder Erling Birkedal: erling.birkedal@mf.no

MENIGHETSUTVIKLING I FOLKEKIRKEN (MUV)

- MUV-prosjekt innebærer deltakelse i systematisk utviklingsarbeid i en periode på to til tre år.
- Hvert prosjekt består vanligvis av en gruppe på tre til fem menigheter.
- Følgende spørsmål er sentrale: Hva vil det si å være menighet? Hva skal en menighet gjøre? Hva er dine drømmer og tanker om menigheten? Hvordan skal vi se helheten når vi får så mange reformer og planer om ulike deler av menigheten?

FOLKEKIRKEBEREDSKAP

Nå er det behov for folkekirkeberedskap. Men hva er det, og hvordan gjør vi det, spør Sunniva Gylver.

TEKST: SUNNIVA GYLVER, STIPENDIAT VED MF OG SOKNEPREST I FAGERBORG

Jeg elsker Den norske kirke. Noen ganger på grunn av det den er, noen ganger på tross av. Jeg tror på folkekirken – forankret i Guds nåde, Jesus Kristus korsfestet og oppstanden, Den Hellige ånds gjerning og folks hverdag. En kirke som er til stede og tilgjengelig over hele landet, med et stort teologisk spenn og mangfold, med kulturer,

struktur og finansiering som gir rom for ulike grader av trospraksis og involvering. En kirke som er trygg nok på seg selv til å stå i kontinuerlig dialog med andre. En kirke som ikke bare tåler, men føler seg forpliktet på og lar seg prege av sine ulike medlemmer; både de av oss som er mye i kirken og de av oss som ikke er det. Og som evner å skape fellesskap i det. Dette er selvfølgelig ikke lett. Vi får det til i glimt.

FORDOMMER SOM KNAS

Men hvem har sagt at det skal være lett? Som prest har jeg møtt Gud og fått næring til min egen tro. Mine fordommer er blitt knadd på de mest overraskende steder i folkekirken. Jeg har vært frustrert, stolt, ulykkelig, inspirert. Og jeg håper å få være prest i denne kirken i minst tjue år til. Stadig bli utfordret og brynt, i min egen kirke og utenfor. Stadig bli overveldet av de mange bra folkene og alt det gode arbeidet som gjøres, hver eneste dag, over hele landet, i Den norske kirke (og selvfølgelig også utenfor). Heia alle dere som bidrar til det!

MER ENN MENINGSFELLESSKAP

Meningene om Den norske kirke er ofte sterke. Både i og utenfor kirken. En ettermiddag for noen år siden ble jeg passet opp av en ukjent mann da jeg låste meg inn i menighetshuset. Han lurte på hvor han kunne finne ut når «meningshuset» var ledig? Det var åpenbart ikke ironisk ment. Men Den norske kirke er ikke først og fremst et meningsfellesskap, som man melder seg ut av eller inn i ut fra det man opplever som «kirkens meninger». Kirken er Kristi kropp, samling rundt Ord og sakrament, den treenige Guds hender og føtter ut i verden. I år markeres på bred front at det er 500 år siden reformasjonen. I nesten 500 år har Den norske kirke vært protestantisk. Å være en god protestant må jo være både å protestere og pro-testare=vitne for noe. Stå opp for det vi tror på. Vitne om Guds nåde i den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Og protestere mot alt som truer menneskeverd, fellesskap og skaperverk.

Å STREKKE SEG

Den norske kirke har en visjon som sier at vi skal være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke - som bidrar til mer himmel på jord. Vi vil: «Dele og gi videre troen på den treenige Gud. Utvikle fellesskap som verdsetter mangfold og respekterer ulikheter. Vis omsorg gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, kamp for rettferdighet og vern om skaperverket. Og vitne om Jesus Kristus lokalt og globalt sammen med den verdensvide kirke.»). Ikke mine ord, men jeg kjenner eierskap til dem likevel.

Store ord – mye å strekke seg etter. Men om vi ikke har noe å strekke oss etter, så strekker vi oss vel ikke. Dessuten kommer nåden først og sist og hele tiden – det er jo den vi lever og dør på. Å leve en

Illustrasjonsfoto, fra gudstjeneste i Holmlia kirke.

slik folkekirke, i Norge i dag, krever en folkekirkeberedskap, forstått som en evne og vilje til å ta denne kirkens særegne muligheter og utfordringer på alvor. En vilje og evne til å være både inkluderende trosformidler, forpliktende trosfellesskap, tradisjonsbærer, riteforvalter, helligsted, møtested, profetisk disippelbevegelse og en tydelig stemme i samfunnsdebatten.

HVA ER FOLKEKIRKEBEREDSKAP?

Hvordan er og gjør vi det? Her finnes det ikke én fasit. Folkekirken er og må være preget av lokal kontekst i vid forstand. Det er for eksempel store forskjeller mellom indre by, forstad, småby og bygd, mellom områder med stort kulturelt-religiøst mangfold og høy mobilitet, og mer homogene, stabile områder.

Dessuten er kirken på samme tid noe som er og noe som blir til kontinuerlig. Hvis jeg skal våge å si noe mer generelt, så tenker jeg at folkekirkeberedskapen etterspør følgende av kirkens ansatte og frivillige:

At vi hele tiden **søker Jesus Kristus** - i ord og sakrament, forkynnelse, stillhet og bønn, musikk, kunst og natur, fellesskap og gode trosvaner. At vi ser etter Gud overalt - for Helligånden er jo på ferde overalt.

At vi øver oss i **maksimal tydelighet**. Det vil si: at vi alltid er tydelige på det grunnleggende, utmyntet i kirkens bekjennelse, og at vi i alt vi gjør som kirke peker på Jesus Kristus, korsfestet og oppstanden.

At vi øver oss i å **snakke ærlig, forståelig og nyansert** om troen og livet, og kobler tro, teologi og hverdag tett sammen. At vi tør å by på oss selv, og ta i vanskelige tema og krevende tekster. Det handler om troverdig trosforsvar. Min erfaring er at det klarer vi bare om vi

har mennesker nær oss som har helt andre erfaringer og perspektiver enn vi selv har. Ellers er det fort mye som går under vår egen radar. Derfor må vi også dyrke mange slags mangfold i våre staber og råd og blant andre frivillige.

At vi øver oss i **maksimal åpenhet**. Det vil si: at vi er genuint nysgjerrige på andre mennesker og miljøer både i og utenfor kirken – og hva de kan lære oss om livet, om Gud, og om å være kirke. At vi inviterer andre inn og selv er mye ute. At vi utforsker ulike måter å være og gjøre kirke på – og gir hverandre rom til å gjøre det på den måten vi brenner for, med en god miks av tradisjon og nyskaping.

At vi øver oss i **god fysisk og digital synlighet** som kirke og som representanter for kirken. Med tydelig signatur i all kommunikasjon. Med logo på klærne, flyers på lokale møtesteder, troverdig nærvær i sosiale medier og nyskapende samarbeidsprosjekter.

At vi **ser hverandre og oppmuntrer** hverandre; bygger tillit og relasjoner. At vi gir oss selv og hverandre tabbevote og øver oss i å lære av egne og andres feil, ikke tvære på dem.

Noen ganger klarer vi det, andre ganger ikke. Folkekirkeberedskapen kan synes i overkant utfordrende innimellom. Da tar jeg tak i korsene jeg har rundt halsen. Jeg har alltid to kors på meg. Det nederste har bilde av en korsfestet Kristus. Det minner meg på at jeg aldri er alene. At Gud har vært i det mørkeste og mest smertefulle og er hos alle de korsfestede i verden. At jeg aldri må slutte å bry meg. Det øverste korset er tomt. Det minner meg på kraften i Guds kjærlighet og oppstandelsen. Som Paulus skriver: Ingenting kan skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus. Ingenting. Så kirk i vei!

Folk

AV FREDRIKKE REE AADLAND

PERSONALNYTT

Hilde Arnesen er tilsatt i ettårig engasjement som kommunikasjonsrådgiver i anledning av avvikling av fødselspermisjon.

Kjell-Arne Solberg-Johansen er tilsatt i 100 % fast stilling som driftssjef/vaktmester.

Nadia Sand er tilsatt i 100 % engasjement for ett år som kurs- og administrasjonssekretær.

Marte Bogen er tilsatt i 100 % eng. for ett år som studiekonsulent teologi/historie.

Mange ville høre om varme hender

24. januar arrangerte studentprestene lunsjseminar om healing og helbredelse. Professor Jan-Olav Henriksen fortalte et fullsatt auditorium 3 om sine erfaringer og tanker rundt varme hender. I etterkant ble det åpnet for spørsmål og samtale rundt temaet, og mange interesserte og engasjerte studenter benyttet anledningen til å ta ordet. Hvordan skal man som prest forholde seg til at noen helbredes og andre ikke?

Ingunn Aadlands disputas

Mandag 20. desember forsvarte Ingunn Aadland sin avhandling «Seek and Find. A Rereading of 4Q Sapiental Work (4Q185)». Hun holdt også prøveforelesningen «Prayer in Jewish Literature from the Late Third Century BCE to the Turn of the Era».

Dorcas Kanana Mukethas disputas

Onsdag 23. november forsvarte Dorcas Kanana Muketha sin avhandling «Ameru Women's Spirituality: Negotiation of Spiritual Practices among Methodist and Pentecostal Church Christian women in Igembe Constituency». Hun holdt også prøveforelesningen «Health, suffering and healing. A systematic-theological reflection with special reference to an African cultural context.»

Nåde

Nåde var temaet for semesteråpningsgudstjenesten i Majorstuen kirke 11. januar 2017. Sigmund Hegstad bidro med mediativ dans under gudstjenesten.

Andakten

Kirken vi ikke forestilte oss

TEKST: INGE WESTLY, LEDER KIRKELIG EVU OG OPPDRAGSFORSKNING

«Gud er alltid større», sier vi gjerne med ord fra kirkefedrene. Uttrykket forteller at Gud er kjent og ukjent på samme tid, en som er noe langt ut over hva vi kan forestille oss. Kanskje kan vi si noe liknende om kirken, selv om den består av helt alminnelige mennesker.

2017 er et merkeår for Den norske kirke. Vi skal markere at det er 500 år siden reformasjonen, under overskriften «nåde». Dessuten tar kirken steget ut som «endelig voksen» og juridisk fri fra staten. Mange

gleder seg ved milepælen. Noen spør hvor veien vil gå for dette kirkefellesskapet: Vil kirken «flytte hjemmefra» og bli en annen? Vil den kunne romme både naboen og meg i fremtiden? Vil «folkekirke» være egnet merkelapp? Hvordan vil troen leve videre blant oss?

Vi har ulike bilder med oss av hva et kirkefellesskap er og bør være. Mye ser usikkert ut i en brytningstid. Men noe kan en kristen kirke aldri slutte med: Å la seg overraske av sin Mester. Han som stadig, og på uventet

vis, lot nye mennesker tre frem i sitt fellesskap. Han som lot de tvilsomme, illojale og ubetydelige se seg selv på nytt som i et fellesskap av feirede. Han som lot indignerte troende høre at Gud hadde en større plan: En bedende fariseer, en pliktoppfylgende Marta, en gjennomtenkt skriftlærd. Vi har sett det før, der hvor Jesus er til stede, skjer det vi ikke hadde forutsett.

For en kristen kirke vil «nåde» stadig være et ventet ord med uventet innhold.

Psykisk helse på timeplanen

I begynnelsen av februar hadde lektorstudentene en hel uke med undervisning i psykisk helse. Skoleprogrammet VIP (på bildet), IKS og Oslo Universitetssykehus bidro med spennende undervisning. Studentene fikk bryne seg på både diskusjoner, rollespill og refleksjonsoppgaver i løpet av uka.

Misjonsuka 2017

Tema for årets misjonsuke var «Når grunnen svikter – We will rise again», med spesielt fokus på gjenoppbygging av Nepal etter jordskjelvet i 2015. På programmet sto blant annet en panelsamtale om entreprenørskap, hvor Truls Liland (Hauge School of Management, NLA), Sigmund Hegstad (Fair & Square), Heidi Westborg Steel (HimalPartner), Hermund Haaland (Skaperkraft) og Jewan Subedi (kirkeleder og EUs utsending til Nepal) deltok. Det ble også arrangert misjonsbasar, konsert med rumenske gatemusikanter, og forelesninger.

Jubilant-treff

27. januar ble det arrangert 40-årsjubileum for praktikumskullet 76 II. 18 av 23 tidligere studenter var samlet for å mimre og dele erfaringer fra et langt yrkesliv. Dette var for øvrig det siste praktikumskullet fra MF uten en eneste jente.

Gi DÅPSKLUBBEN

Tripptrapp

til et barn du er glad i!

Populær
dåpsgave!

Med Dåpsklubben TRIPP TRAPP får barna gode bøker, filmer og musikk rett hjem i postkassa. De blir kjent med Bibelens fortellinger, kveldsbønner og mange fine barnesanger.

- For barn fra 0 til 12 år
- Ingen krav om kjøp
- Tilbud om 3 pakker årlig

VELG GRATIS VELKOMSTGAVE!

Noahs ark

Myk tøybåt med seks forskjellige dyr og Noah
Verdi 299,-

Gyngemer (CD)

Ny CD med 29 sanger, rim og regler for de aller minste
Verdi 199,-

Guds barn

Desmond Tutus barnebibel. Rikt illustrert. På bokmål og nynorsk
Verdi 298,-

DÅPSKLUBBEN

Tripptrapp

Flere velkomstgaver finner du på
tripptrapp-klubben.no

Telefon 22 59 53 00 e-post ordre@iko.no

Nyheter

HANS JOHAN SAGRUSTEN

Det store puslespelet II

Mysteriet i mumiemaska

Kva har ei egyptisk mumiemaske med gamle manuskript å gjera? Kan det finnast spor etter endå eldre

manuskript enn dei som forskarane i dag har tilgang til?

Kr 298,-

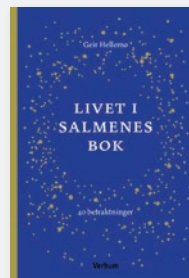
«Sagrusten går diktere som Dan Brown og Tom Egeland i næringen».

DAGBLADET

GEIR HELLEMO

Livet i Salmenes bok

40 betraktninger

De bibelske salmene beskriver livet på en måte som er skremmende gjenkjennelig. Hvordan kan de som har

møtt så mye motgang glede seg over tilværelsen og være takknemlige overfor livet?

Kr 328,-

Bøkene kjøpes i din lokale bokhandel eller på www.verbumforlag.no

 Verbum

Nye og gamle spor av religion

«Spor av religion» var tema for årets januarkurs og tok blant annet for seg to av årets store markeringer: reformasjonsjubileet og skillet mellom stat og kirke.

TEKST OG FOTO: HILDE ARNESEN

– Det er veldig nyttig og lærerikt å være her. Jeg synes det var spesielt interessant å få presentert nyansert og god Luther-forskning. Det gjør reformasjonen mer aktuelt og satt inn i kontekst. Og det er det fint å ta med seg tilbake til skolen, sier Fredrik Døvik.

Sammen med kollega på Øyvind Abrahamsen fra Moe skole i Sandefjord deltok han i år på MFs etterutdanningskurs for første gang. De er godt fornøyd med utbyttet.

LUTHER OG LIVSSYNSMANGFOLD

Kurset ble holdt 5. og 6. januar og tok for seg nye blikk på Luther og reformasjonen i forbindelse med Lutherjubileet, og det ble drøftet spørsmål om lutherdom og livssynsmangfold i skole og samfunn.

– Kirken må i stadig større grad begrunne sin rolle og plass i samfunnet. Som en del av dette ser vi også debatten om hvordan forholdet mellom kirke og skole skal være, sa leder i Kirkerådet, Kristin Gunleiksrud Raam, i sitt foredrag om utfordringene Den norske kirke står overfor.

Også preses Helga Byfuglien holdt foredrag, og deltok i paneldebatt sammen med Raam, Svein Harberg (stortingspolitiker for Høyre) og Lars-Petter Helgestad (rådgiver i Human-Etisk Forbund) om hvordan og i hvilken grad samfunnet skal ivareta livssynsmessige interesser og rettigheter. I tillegg ble «nyere spor av religion» - religion i norske medier og religionsdebatter på Facebook – belyst og diskutert.

TRADISJONSRIKT KURS

– Det er nærmere 40 år siden etterutdanningskurset ble arrangert for første gang, og har i løpet av årene blitt et veldig populært og nyttig kurs for lærere i religionsfag, sier Ann Midttun, førstelektor og leder for etter- og videreutdanning.

Midttun er også faglig ansvarlig for januar-kursene. I år var det mer enn 85 påmeldte, og Midttun forteller at den generelle tilbakemeldingen fra deltakerne er at det er et interessant og aktuelt program med gode foredragsholdere. Derfor kommer mange igjen år etter år.

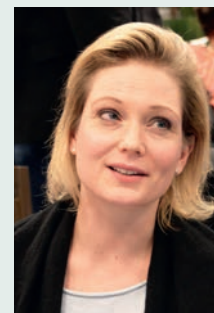
VELBEGRUNNEDE SYNSPUNKT

Martha Orten Westgaard er lektor på Kristelig Gymnasium, og er på kurs sammen med tre kollegaer. Det er andre gang de er på kurset, og alle er strålende fornøyd.

– Det er relevante og aktuelle foredrag både for undervisning og for å styrke egen fagkunnskap. Luther er viktig for norsk kristendom, og i løpet av kurset har vi blant annet fått velbegrunnede synspunkt på hans betydning, sier Westgaard.

Fredrik Døvik.

Martha Orten Westgaard.

Forfatterne Håkon Lorentzen, Kjetil Fretheim og Sverre Dag Mogstad.

Undersøker frivilliges plass i kirken

Hva er frivilliges rolle i trosopplæringen, og hvordan kan de erfare at de tilhører kirkens fellesskap? Spørsmålene drøftes i ny bok.

TEKST OG FOTO: FREDRIKKE REE AADLAND

MF-professorene Kjetil Fretheim, Sverre Dag Mogstad og Håkon Lorentzen har skrevet boken «Fellesskap og organisering. Frivillig innsats i kirkens trosopplæring». Boken er utgitt av IKO Prismet bok.

– Utgangspunktet for boken er trosopplæringens helt eksplisitte formål: Å trekke inn frivillige i kirkens arbeid. Vi ble interessert i om frivillige erfarer former for fellesskap, forklarte Mogstad under lanseringsseminaret på MF i februar.

SEKS MENIGHETER

Forskningsprosjektet har hatt en kvalitativ tilnærming, der seks menigheter har vært case. Følgende aktiviteter ble studert: Lys Våken, søndagsskole, ungdomsarbeid og konfirmantleir.

– Vi har vært interessert i hvordan de ansvarlige for disse aktivitetene organiserer den frivillige innsatsen, og hva slags former for fellesskap som da oppstår, sa Fretheim.

TRE TILNÆRMINGER

– Hovedidéen er at de frivilliges innsats er forankret i fellesskap. Men hva er fellesskap? I hvilke teoretiske kontekster behandler en forestillingen om fellesskap? Vi har i boken diskutert begrepet ut fra tre tilnærminger; samfunnsfaglige, pedagogiske og teologiske, forklarte Lorentzen under bokseminaret, og tok tilhørerne gjennom ulike fagperspektiv.

Et resultat av forskningsarbeidet er en nyutviklet indeks for aktiviteter i trosopplæringen. Indeksen gir et mål på aktivitetenes evne til å integrere de frivillige og legge til rette for tilhørighet.

ORGANISERING PÅVIRKER VILJE

Viljen til å yte ubetalt innsats er uløselig knyttet til måten virksomheter er organisert på, ifølge boken. Videre ser forfatterne fortsatt behov for å reflektere og diskutere hvordan trosopplæringen bør organiseres. De trekker frem idrettslag som en mulig modell for hvordan foreldre kan knyttes inn i trosopplæringen på en bedre måte. Mange idrettslag kurser foreldre grundig når de trekkes inn som frivillige. I boken foreslås det at frivillige gjennom kursing kan bli sertifisert som trosopplærere og deretter

fungere som ressurs på tvers av aktiviteter. Ved å inngå i en gruppe av sertifiserte frivillige, vil den enkelte kunne oppleve at han eller hun er en del av et tydeligere sosialt nettverk.

«Vi tror det kan være lurt å knytte den frivillige innsatsen ikke bare ensidig til kirken som åndsfellesskap, men også til menigheten som lokalt stedsfellesskap», skriver forfatterne.

De foreslår også at bispedømmer og prostier fremover kan gi mer faglig veiledning for hvordan lede, utvikle og gjennomføre trosopplæringsaktiviteter.

Ny æresdoktor ved MF

I anledning Reformasjonsjubileet ble Prof. Dr. Thomas Kaufmann kreert til æresdoktor ved MF 13. januar i år.

TEKST OG FOTO: HILDE ARNESEN

– Jeg er dypt beæret over å bli utnevnt til æresdoktor, sier Thomas Kaufmann, professor ved Universitetet i Göttingen.

– Det er en stor glede å få en slik anerkjennelse for mitt akademiske arbeid. Jeg er litt usikker på om jeg har fortjent det, men jeg er veldig glad det ikke er opp til meg å avgjøre det.

Thomas Kaufmann regnes som en av verdens fremste reformasjonsforskere, noe som også ble understreket av prof. Dr. Otfried Czaika som holdt hederstalen – laudatio – til Kaufmann under æresdoktorpromosjonen.

PRODUKTIV FORSKER

– Kaufmann er en ekstremt produktiv forsker, og en svært god underviser og pedagog. Dessuten er han en av de få ikke-skandinaviske kirkehistorikerne som de siste tiårene har utvidet sitt nettverk til Skandinavia. Han har en levende interesse for å lytte til og lære av forskere som har jobbet med skandinavisk historie. Og de ni heuristiske konseptene Kaufmann har utviklet de siste tiårene har

blitt en ekstremt viktig tilnærming til historien, sa Czaika.

REFORMASJONEN

Under promosjonen holdt Kaufmann en forelesning om boktrykkerkunsten og reformasjonen. Forskningen hans tar i hovedsak for seg kirken, teologi og kristendommens historie i reformasjonen og tidlig moderne tid. Han har også gitt ut biografi om Martin Luther.

– *Hva håper du kan komme ut av dette jubileumsåret?*

– Det beste som kan skje er at det skapes en seriøs og produktiv diskusjon om religionens plass og rolle i samfunnet. Vanligvis ser vi en nervøs diskusjon som kretser rundt religiøse symboler som for eksempel burka. Men vi vet at det meste av befolkningen ønsker at religion skal være en del av samfunnet vi lever i, vi må bare finne gode måter å samtale om dette på, sier Kaufmann.

Han ser fram til å bygge et godt samarbeid mellom Universitetet i Göttingen og MF i årene som kommer.

Du kan lese hele Czaikas laudatio på mf.no

Kjære giver!

MF tilbyr et bredt spekter av studier som kvalifiserer til tjeneste både i kirke, kristne organisasjoner, skole og i samfunnet generelt.

Kirken har et stort behov for prester, diakoner, kateketer og ungdomsarbeidere. MF bidrar sterkt i rekrutteringsarbeidet. Utdanningen som gis er av høy akademisk standard kombinert med formidling av levende tro. Skolen trenger lærere som har gjennomført MFs lektorprogram - et program som gir undervisningskompetanse i KRLE/religion og etikk og samfunnsfag. Det er også et stort behov for de tilbudene som gis som etter- og videreutdanning.

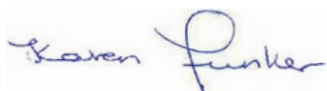
Jeg har, som tidligere teologistudent i godt voksen alder, opplevd MFs kvalitet som utdanningsinstitusjon. Jeg har erfart og observert hvordan studiene på en god måte forbereder til tjeneste i kirken og hvordan den enkelte student modnes og utvikler seg gjennom studieløpet.

Da jeg jobbet som utdanningsdirektør, så jeg betydningen av MFs etter- og videreutdanning for lærere.

Jeg fikk god innsikt i alle områder ved MFs virksomhet og drift da jeg var leder for MFs styre i to perioder. Jeg fikk bekreftet betydningen MF har for kirke og samfunn. Samtidig økte min bekymring for MFs driftssituasjon. Som dere vet er MF en privat vitenskapelig høyskole. MF er likestilt med de statlige institusjonene når det gjelder rettigheter og status, men ikke når det gjelder de økonomiske rammebetingelsene. De statlige institusjonene har en langt høyere rammefinansiering. Private høyskoler har mulighet for å ta studieavgift. MF har som mål å holde denne avgiften lav, slik at ikke den enkelte students økonomi blir bestemmende for studievalget.

MF trenger først og fremst din forbønn for å kunne nå sine mål, men MF trenger også din støtte som giver. Din hjelp bidrar til at MF fortsatt kan utdanne viktige og godt kvalifiserte medarbeidere til kirken, kristne organisasjoner, skole og samfunnet for øvrig.

Vær med og gjør en forskjell!

Karen Junker

